

Magia muzicii

După o zi obositoare de școală, stresată fiind de teza ce urma a doua zi, m-am așezat în pat, cu cărțile în vedere și am primit pielea clonică recomandată de doamna profesoră.

Melodie începe într-un stil lent, creând un aer misterios, dându-mi impresia că ceva urmează să se întâmple. Am închis ochii în așteptarea momentului în care instrumentele vor începe să treacă de-a binelea la viață. Încă puțin... uau! Eu primul violoncel mure! Zâmbesc în minee mee. Pentru câteva secunde și-au reluat ritmul lent, dar, imediat se îmbină cu instrumentele de suflători din alamă, cu violoncelul și contrabasul.

O forfotă și o agitație mare pune stăpânire pe pierce, dându-mi un sentiment de neliniște și teamă prin intervenția trompetelor și al timpanului. Fragmentele ce urmează mă enfioră profund, misterul atingând un nivel culminant. Instrumentele se alinază și se agită în mod constant, creând o antiteză perfectă, purtând o luptă între pace și război, între bine și rău.

Deja trecută fiind de jumătatea piersei, ascult cu sufletul la gură revenirea pe linie lentă, dar încercată de suspens. Se aude un sunet final, profund, și instrumentele ce le-am asociat mai de vreme cu lupte măgice, apoi în ultimele câteva minute pot observa o veselie emanată de corzile triumfătoare ale instrumentelor cu coarde și arc.

Înalt, liniștea este întreruptă de un ultim zbucium de energie ce ne încântă precum un „le reveil”, prin contrast puternic de timpan.

Pere „Ucenicul războiului” a compozitorului francez Paul Dukas este o odă simfonică operă de artă, ce reușește să te treacă printr-o mie de stări, de sentimente, oferindu-mi un refugiu de câteva minute, unde binele biruie. Ai asculta-o cu plăcere și bucurie.